

slagsstilleren har henpeget, idetmindste er det vist, at Rigsdagens Medlemmer i Almindelighed ikke kunne antages at tænke eens i saa Henseende; den Ene anseer maaskee yngre Folk, som staae paa Bortpenge, mere tjenlige til slike Poster, den Anden anseer maaskee netop ældre Folk, der ikke staae paa Bortpenge, men som kunde overtales til at gaae over i denne Stilling, efterat de have forladt Stats tjenesten, for at være de meest tjenlige. Andre kunde maaskee helst tage Hensyn til Personer, som slet ikke staae eller have staaet i Statens Tjeneste og vilde man i disse Resolutioner have taget Hensyn til, hvad der for enhver enkelt af saadanne Classer kunde have været nødvendigt eller hensigtsmæssigt endnu at tilføie, saa troer jeg, at Resolutionerne vilde være blevet bekyrdede med adskilligt dem temmeligt Uvedkommende.

Sjæberning: Da jeg har været og er Medlem af det Udvalg, som i Fælledsskab med Medlemmer af Landstinget har søgt at bringe denne Sag til en saadan Stilling, at den endelig kunde skaffe os en Statsrevision, saa har jeg troet maaskee at kunne gavne Noget ved at give nogle yderligere Meddelelser. Der erde Ordfører har allerede gjort opmærksom paa, hvor vanskeligt det er at bringe en Sag til Ende, som paa eengang skal tilfredsstille paa to forskjellige Steder; naar Ændringsforslagene ikke kunne paa eengang finde Bifald paa begge Steder, er Sagen til en vis Grad begyndt forfra igjen. Vi have allerede lidt et saa betydeligt Tab ved den Modstand, som ifjor blev gjort her mod at faae Statsrevisorer, at jeg synes, vi ikke for nogensomhelst Betragtning, der ikke var af yderste Vigtighed, skulde komme til maaskee at gjøre noget Lignende igjen iaar. — Der er her opstillet tre Rækker af forskjellige Ændringsforslag. Den ene Række hidrører fra Udvalget selv; det er Ændringsforslag, som naturligtviis Medlemmer af Landstinget og Medlemmer af Folkethinget ere komne tilrette om, og som de paa begge Sider haabe at formaae det Thing, som har valgt dem, til at antage; det er en Art Tillidsvota, som Udvalget under slike Omstændigheder maa gjøre Regning paa, ellers maatte det jo ved Valget frastige sig Bestil-

lingen, naar det maatte ansee det for umuligt, at dets Ord fandt nogen Indgang mellem dem, som have valgt det, og, naar det maatte troe, ikke at kunne formaae dem til under Forhold af den Natur at lægge saa faa Hindringer i Veien som muligt, saa vilde dets Stilling blive yderst mislig, og tilsidst vilde Ingen nogensinde gaae ind derpaa, og ingen Enighed nogensinde komme tilveie. — En anden Art af Ændringsforslag, som foreligge her, er gaaet ud fra Medlemmerne; den ene Række af disse gaaer ud paa Bengebevillingen, den anden paa Formaalet for Revisionen. Revisionen skal nemlig efter Forslaget optage i sig, hvad man allerede har gjort gjældende, at den skulde — og man kan vel gjerne sige, som deres første Arbejde — nemlig undersøge og skaffe nærmere Oplysning tilveie om, hvorledes det forholder sig med alle de forskjellige Byrder, der hvile paa vore Finanser, og hvis Oprindelse fra tidligere Tider ikke ligger ganske klart forhaanden, ligesaa lidt som man veed, om deres Nødvendighed virkelig gjør, at man vedblivende maa indrømme deres Udredelse. Det erde Thing vil erindre, at her har foreligget, saa at sige jevnstides, to Forslag; det ene, som optog, hvad der allerede ifjor havde fundet almindelig Anerkjendelse, at man med Statsrevisoratet skulde forbinde denne særlige Pligt; det andet, som, da man saae, at dette ikke var blevet oprettet, og man frygtede for, at det maaskee heller ikke skulde blive oprettet i dette Aar, gaaer ud paa, at Folkethinget skulde nedsætte en særlig Commission til en saadan Undersøgelse. Derfor man i dette Dieblik antog dette sidste Forslag, medens man paa det andet Sted, hvor den samme Sag bliver debatteret, ikke antager det, saa have vi derved ikke et Revisorat, og altsaa heller ikke et Revisorat, som beskæftiger sig dermed, og derfor man nu bag dette ikke er sikker paa at skaffe en Fleertalsbeslutning her for at faae en Commission nedsat, naaer man aldeles ikke sit Maal. Lader os forudsætte, hvilket jeg forresten ikke troer, at man ved at betroe denne Forretning til Revisoratet skulde naae et mindre heldigt Resultat, et mindre heldigt Udfald, end ved at betroe den til en parlamentarisk Commission, saa spørger jeg: